

Sygn. akt: III AUa 1767/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 sierpnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Jacek Zajązkowski (spr.)

Sędziowie: SSA Jolanta Wolska

SSO del. Dorota Rzeźniowiecka.

Protokolant: sekr. sądowy Patrycja Stasiak

po rozpoznaniu w dniu 6 sierpnia 2013 r. w Łodzi

sprawy **E. M.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w O.**

o świadczenie przedemerytalne,

na skutek apelacji wnioskodawczyni

od wyroku Sądu Okręgowego w Kaliszu

z dnia 12 października 2012 r., sygn. akt: V U 1340/12;

- 1. zmienia zaskarżony wyrok oraz poprzedzającą go decyzję organu rentowego i przyznaje E. M. prawo do świadczenia przedemerytalnego poczynając od dnia 12 maja 2012 r.;**
- 2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w O. na rzecz E. M. kwotę 30 (trzydzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu za drugą instancję.**

Sygn. akt III AUa 1767/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 31 maja 2012 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. odmówił E. M. prawa do świadczenia przedemerytalnego argumentując, że wnioskodawczyni nie legitymuje się odpowiednim stażem pracy. Organ rentowy do stażu pracy nie uwzględnił ubezpieczonej okresu od 1 września do 31 października 2011 roku, to jest skróconego okresu wypowiedzenia, za który wypłacono wnioskodawczyni stosowne odszkodowanie.

Od powyższej decyzji E. M. odwołała się do Sądu Okręgowego w Kaliszu wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do spornego świadczenia.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Wyrokiem z dnia 12 października 2012 roku, sygn. akt VU 1340/12 Sąd Okręgowy w Kaliszu oddalił odwołanie.

Powyższe rozstrzygnięcie zapadło na tle następującego stanu faktycznego:

E. M. urodziła się w dniu (...)roku. Ostatnim miejscem jej zawodowej aktywności był Dom Pomocy Społecznej w R., gdzie pracowała od dnia 1 maja 1986 roku do dnia 31 sierpnia 2011 roku. Wypowiedzenie stosunku pracy nastąpiło z przyczyn leżących po stronie pracodawcy, przy zastosowaniu skróconego okresu wypowiedzenia. Za okres od dnia 1 września do 31 października 2011 roku przyznano wnioskodawczyni stosowne odszkodowanie. Do dnia 31 sierpnia 2011 roku zainteresowana udowodniła staż pracy w wymiarze 34 lat, 10 miesięcy i 6 dni.

W tak ustalonym stanie faktycznym sprawy Sąd pierwszej instancji, powołując się na treść art. 2 ust. 1 pkt 5 i ust. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych (dz. U. Nr 120, poz. 1252, ze zmianami), art. 5 i 7 ust. 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z FUS (tekst jednolity: Dz. U. z 2009 roku Nr 153, poz. 1227 ze zmianami) oraz art. 36¹ k.p., uznał odwołanie E. M. za bezzasadne. Sąd ten podkreślił, że z wykładni literalnej wskazanych wyżej przepisów wynika wyraźnie, iż aby uzyskać prawo do świadczenia przedemerytalnego wnioskodawczyni winna legitymować się 35-letnim okresem składkowym i nieskładkowym na dzień rozwiązania stosunku pracy. Tymczasem na dzień 31 sierpnia 2011 roku ubezpieczona wykazała staż pracy w wymiarze 34 lat, 10 miesięcy i 6 dni.

W tym stanie rzeczy, działając na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., Sąd Okręgowy w Kaliszu oddalił odwołanie.

Powyższe rozstrzygnięcie zaskarżyła E. M. w całości zarzucając mu:

- naruszenie prawa materialnego (art. 368 k.p.c.) polegające na błędnej wykładni i niewłaściwym zastosowaniu art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych oraz art. 36¹ § 2 k.p. poprzez niezaliczenie okresu, o który skrócono wypowiedzenie do wymaganego stażu pracy,
- naruszenie przepisów postępowania, a mianowicie art. 233 k.p.c. w związku z art. 286 k.p.c. poprzez przekroczenie granic uznania sądowego poprzez niezaliczenie okresu, o który skrócono okres wypowiedzenia i za który wypłacono odszkodowanie na podstawie art. 36¹ k.p., wbrew orzecznictwu Sądu Najwyższego i sądów apelacyjnych oraz art. 328 § 2 k.p.c. poprzez niewskazanie w uzasadnieniu wyroku podstaw prawnych zaliczenia okresu, o który skrócono wypowiedzenie do okresu przypadającego po rozwiązaniu stosunku pracy.

Wskazując na powyższe skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania, ewentualnie o zmianę zaskarżonego wyroku i przyznanie wnioskodawczyni prawa do świadczenia przedemerytalnego. Nadto wniosła o zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu wskazała, że w judykaturze okres, o który skrócono wypowiedzenie zgodnie uznawany jest jako podlegający zaliczeniu do stażu pracy w zakładzie pracy zobowiązanym do wypłaty odszkodowania.

Sąd Apelacyjny w Łodzi zważył, co następuje:

Apelacja skutkuje zmianą zaskarżonego wyroku i przyznaniem E. M. prawa do świadczenia przedemerytalnego od dnia 12 maja 2012 roku.

Z ustaleń faktycznych rozpoznawanej sprawy wynika, że ostatnim miejscem zatrudnienia wnioskodawczyni był Dom Pomocy Społecznej w R., gdzie ubezpieczona była zatrudniona od 1 maja 1986 roku do 31 sierpnia 2011 roku. Stosunek pracy ustał w wyniku wypowiedzenia przez pracodawcę umowy o pracę z przyczyn leżących wyłącznie po stronie pracodawcy (likwidacja stanowiska pracy), z zastosowaniem skróconego okresu wypowiedzenia, z trzech miesięcy do jednego miesiąca. Za skrócony okres wypowiedzenia wnioskodawczyni otrzymała odszkodowanie.

Zgodnie z przepisem art. 36¹ § 2 k.p. okres, za który przysługuje odszkodowanie, wlicza się pracownikowi pozostającemu w tym okresie bez pracy do okresu zatrudnienia.

Stosownie do treści art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych z dnia 30 kwietnia 2004 roku, prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 35 lat dla kobiet i 40 lat dla mężczyzn. Z kolei w myśl art. 2 ust. 2 za okres uprawniający do emerytury, o którym mowa wyżej, uważa się okresy ustalone zgodnie z przepisami art. 5-9, art. 10 ust. 1 oraz art. 11 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z FUS.

Rację ma skarżąca, że w judykaturze utrwalony jest pogląd, zgodnie z którym okres skróconego wypowiedzenia, za który pracownik otrzymał odszkodowanie, jako okres nieskładkowy (art. 7 pkt 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS), jest okresem „uprawniającym do emerytury” w rozumieniu art. 2 ust. 2 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych (por.: wyrok SN z 3 lipca 2012 r., Sygn. akt II UK 324/11, LEX nr 1265566).

Zgodnie z art. 7 pkt 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, okresami nieskładkowymi są okresy niewykonywania pracy po ustaniu zatrudnienia, "jeżeli za te okresy, na podstawie przepisów Kodeksu pracy, zostało wypłacone odszkodowanie". W ocenie Sądu Najwyższego, powołany przepis nie budzi wątpliwości interpretacyjnych na gruncie wykładni językowej, która w świetle orzecznictwa i doktryny ma - przy interpretacji przepisu - przesądzające znaczenie. Jeżeli językowe znaczenie tekstu jest jasne, wówczas - zgodnie z zasadą clara non sunt interpretanda - nie ma potrzeby sięgania po inne, pozajęzykowe metody wykładni. Niewykonywanie pracy po ustaniu zatrudnienia, za które na podstawie przepisów k.p., zostało wypłacone odszkodowanie, obejmuje nie tylko odszkodowania wypłacone na podstawie art. 45 i 56 k.p., ale również odszkodowanie należne w związku ze skróceniem okresu wypowiedzenia - art. 36¹ § 1 k.p. Sąd Apelacyjny w Łodzi podziela tezę, jak i argumentację prawną zawartą w uzasadnieniu cytowanego wyżej orzeczenia.

Mając na uwadze powyższe należy uznać, że E. M. spełnia wszelkie przesłanki do nabycia prawa do świadczenia przedemerytalnego. Jeżeli bowiem do niekwestionowanego przez organ rentowy stażu pracy w wymiarze 34 lat, 10 miesięcy i 6 dni dodamy sporny dwumiesięczny okres skróconego wypowiedzenia, za który ubezpieczona uzyskała stosowne odszkodowanie, to łącznie uzyskamy wymagany normatywnie co najmniej 35-letni staż pracy.

W tym stanie rzeczy Sąd Apelacyjny w Łodzi, działając na podstawie art. 386 § 1 k.p.c., orzekł jak w sentencji.

O kosztach postępowania Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c.